

NIEUWSBRIEF- nr 7

Historische Vereniging Dorp Diepenveen en Omgeving oktober/november 2002

KOM WEER NAAR DE GEZELLIGE HISTORISCHE AVOND!

- **Klederdrachten uit Salland**
- **Dia's en verhalen over de steenfabrieken langs de IJssel**
- **Het Molenkolklied!**
- **Zang en accordeonmuziek**
- **En... presentatie en verkoop van onze nieuwe verjaardagskalender**

Donderdag 7 november 2002
Hof van Salland, Diepenveen
Aanvang 20 uur, zaal open 19.30 uur

*Gezellig bijpraten met bekenden!
(toegang gratis, koffie betalen)*

Hartelijk welkom op onze historische avond op donderdag 7 november 2002. We hopen dat het weer een gezellige bijeenkomst wordt! Met informatie over de klederdrachten uit Salland en een interessante lezing over de steenfabrieken langs de IJssel. En zingt u ook het Molenkolklied weer mee, onder accordeonbegeleiding?

Verder wordt onze eigen verjaardagskalender gepresenteerd. Wekenlang is de fotogroep bezig geweest: foto's uitzoeken, teksten schrijven en overleg met drukker en kiezen van papier en kleuren. Gekozen is voor onbekende foto's van bijzondere plekjes, verdwenen gebouwen en oude winkels. Vanaf donderdag 7 november kunt u deze kalender van 'Diepenveen uit grootmoeders tijd' aanschaffen, tijdens de

historische avond en daarna bij de bekende verkoopadressen in het dorp (zie de affiches). Wederom een prachtig cadeau voor de feestmaanden!

EXPOSITIE IN BIBLIOTHEEK EN... EIGEN WERKRUIMTE

Sinds 26 september heeft de vereniging een eigen expositie- en werkruimte in de bibliotheek van Diepenveen. U vindt hier een mooie vitrine met voorwerpen uit de geschiedenis van ons dorp, oude foto's kaarten en historische informatie.

Thans is er een kleine expositie over de klederdrachten uit Salland vanwege de komende historische avond.

Op maandagmiddag is de fotogroep aanwezig in onze eigen werkhoek in de bibliotheek. Vragen over onze activiteiten kunt u daar stellen. Ook kunt u een kijkje nemen in de zestien mappen met oude foto's!

IN DEZE NIEUWSBRIEF VERDER:

- *Interview uit 1960 in Diepenveens dialect met mevrouw B. G. Roetert Steenbruggen- Berends (deel 1)*
- *Nieuws uit de werkgroepen*
- *Sinterklaasverhaal door Gerrit W. Kuyk*
- *Recensie over boek vrouwenklooster*
- *Zo ziet de onze kalender eruit!*

© Historische Vereniging Dorp Diepenveen en Omgeving.
PR-groep: Hanna de Bie, Ben Droste, José Groen-Bekema, Hans Ekkel, Lamberthe de Jong (redactie), Haijo Zwager.
Verder werkten mee Gerrit Kuyk, Wilbert Derksen, Wim Roetert en de fotogroep. Redactieadres: R. Zwaeffkenstraat 26, 7431 GJ Diepenveen (hisverdiepenveen@hotmail.com)
ISSN 1569-7878

Historische Vereniging Dorp Diepenveen en Omgeving. Opgericht november 1998

Bestuur

- Herman Hogen Esch (voorzitter)
 - Lamberthe de Jong (secretariaat)
 - Leo Hattink (penningmeester)
 - Wilbert Derksen (2^e secretaris en interviewgroep)
 - Hans Ekkel (PR-groep)
 - Jan van Ginkel (verzamelgroep)
 - Gert Harmsen (algemeen lid)
 - Toos Hoetink-Albers (dialecten)
 - Ria Meeuwse (fotogroep)
 - Harry Mulder (algemene fotografie)
 - Wim A. Roetert (contact knipselgroep)
 - Wim de Weerd (monumenten en boerderijen):
- Overige contactpersonen:
- Wil Steverink-Wiggers (kerkpaden)
 - Gerda Sniijders (textielgroep)

Correspondentieadres, adreswijzigingen en informatie over de werkgroepen:

R. Zwaeffkenstraat 26, 7431 GJ Diepenveen
tel. 0570-593501; hisverdiepenveen@hotmail.com

Verzameladres historische artikelen en foto's:

Jan van Ginkel, Dorpsstraat 2.

Expositie- en werkruimte bibliotheek:

Gerry Berends en Theo Hoetink (contactpersonen)

Op maandagmiddag van 14.30 tot 16 uur is de fotogroep aanwezig in de openbare bibliotheek.

KORT NIEUWS SINDS APRIL 2002

Op 6 april maakten de werkgroepleden (ruim 30 inmiddels) een uitstapje plaats naar de bunkers bij landgoed De Haere en de IJsseldijk.

Ook op 11 april werd de ledenvergadering weer druk bezocht. Interessant was de lezing met dia's van gemeentearcheoloog Michiel Bartels over de inventarisatie van historische boerderijen.

Uiteraard waren we weer op 30 april present met een kraam. Het aantal leden nadert thans de 300! En verder vergezeld wethouder Jos Fleskes (net in functie) ons op zondag 9 juni op de bekende wandeling langs de kloosterboerderijen.

Op 21 september waren we aanwezig met een kraam op de Verenigendag van de VLD (Vereniging Landelijk Diepenveen) in de Hof van Salland. Een dag later, op 22 september, draaide een van onze videopresentaties op de Kerkendag van de Hervormde Kerk. Voorts kon u ons vinden met een kraam op de Deventer Geschiedenis dagen in de Openbare Bibliotheek in Deventer. En natuurlijk was de opening van onze vitrine op 26 september in de Openbare bibliotheek van Diepenveen een hoogtepunt!

ARCHEOLOGIE in STEENBRUGGEN

Dit najaar start de AWN (Archeologische Werkgemeenschap Nederland), afdeling Zuid-Salland, met bodemonderzoek (veldkartering) in Steenbruggen. Informatie: G. Draaijer (641887).

DIALECTGROEP

Bij de *dialectgroep* is nog plaats voor enthousiaste sprekers en kenners van het Diepenveens dialect. Mogelijk komt er volgend jaar een *dialectavond*. Contactpersoon is Toos Hoetink (Dorpsstraat 3).

RECENSIE

Velen van u zullen zich het feestjaar 2000 nog wel herinneren. Het was toen zeshonderd jaar geleden dat in Diepenveen een vrouwenklooster werd gesticht, dat de naam: "Maria en Sint-Agnesklooster" kreeg. Deze oprichting werd op allerlei manieren herdacht. Zo had de Stichting IJsselacademie op 19 mei van dat jaar een symposium georganiseerd in de Hof van Salland. Voor een groot en geïnteresseerd publiek lieten zes deskundigen een licht schijnen op de ontstaansgeschiedenis van dit klooster. Zowel onderwerpen die met het gebouw zelf en met de economische omstandigheden van de kloostergemeenschap te maken hebben als het geestelijke leven zoals dat naar voren komt in het "Zusterboek" kwamen aan de orde.

Deze voordrachten zijn nu gebundeld in een zeer fraai vormgegeven boek met de titel *Het ootmoedig fundament van Diepenveen. Zeshonderd jaar Maria en Sint-Agnesklooster 1400-2000*, onder redactie van Wybren Scheepsma.

De vele mooie (kleuren)foto's en tekeningen luisteren niet alleen de teksten op, maar verduidelijken deze ook. De tekening op de voorpagina werd gemaakt door Cato Ebeling Koning, die in mei 2000 de hoofdprijs won in een wedstrijd voor de basisscholen van Diepenveen.

Het boek is een aanwinst voor wie geïnteresseerd is in de cultuur en historie van Diepenveen, maar geeft ook veel informatie over de Moderne Devotie, de spirituele beweging van Geert Grote, waartoe dit klooster behoorde.

Uitgever is IJsselacademie in Kampen. Het boek is daar te bestellen voor € 18,15 (donateurs € 15), en tevens te koop in de boekhandel

(door José Groen - Bekema)

VOOR UW AGENDA

- In februari is er een speciale bijeenkomst met alle fotoboeken, films, knipsels en archieven voor (nieuwe) werkgroepleden.
- **Donderdag 10 april: ledenjaarvergadering en lezing over 1940-1945 in Diepenveen.**

● Nieuws uit de interviewgroep: al 24 interviews klaar!

In november 2001 werd ons boek *Oude Diepenveners doen een boekje open* gepubliceerd. In tegenstelling tot twee voorgaande publicaties van onze vereniging was dit boek veel dikker en meer voorzien van foto's, iets wat de drukkosten veel hoger maakte. Vele honderden (toen nog) gulden moesten geïnvesteerd worden in de hoop het weer terug te kunnen verdienen met de verkoop van de boeken. Het bestuur maakte zich toen wel wat zorgen hierover.

Achteraf bezien is dat niet nodig geweest want het boek bleek een bestseller. Binnen één week waren alle exemplaren uitverkocht en was er alweer een tweede druk nodig. Dankzij weer de belangeloze steun van diverse Diepenveense winkeliers bij de verkoop werd ook de tweede druk totaal verkocht. Meer dan 1100 boeken gingen over de toonbank of werden naar diverse oud-Diepenveners overal in Nederland opgestuurd.

Het succes was natuurlijk een enorme pluim op de hoed van de personen die het boek gemaakt hebben. Uit de reacties is weer gebleken dat veel mensen het werk van onze vereniging echt waarderen. Reden te meer om door te gaan!

Voor november 2003 staat in principe een tweede deel van *Oude Diepenveners doen een boekje open* gepland. De interviewgroep is er nu al in geslaagd om 24 leuke verhalen op papier te zetten. Veel nieuwe feiten en bijzondere anekdotes zijn weer aan het licht gekomen tijdens interviews met oude Diepenveners. Uiteindelijk moeten dat er zo'n dertig worden en dat gaat beslist lukken! En natuurlijk staan in deel 2 straks ook weer unieke foto's.

(door Wilbert Derksen)

● Stand van zaken 'Monument Station Diepenveen-Oost'

Ons dorp was ooit twee stations rijk: Diepenveen-West en Diepenveen-Oost. Het eerste station lag aan de lijn Deventer-Zwolle, bij de overgang aan de Sallandsweg. Het andere stond aan de lijn Deventer-Ommen (OLDO). De oude Diepenveners zullen zich deze gebouwen zich wel herinneren. Net als het

'Stationskoffiehuis' van Bloemendal zijn ze er helaas niet meer. In 1986 werd het station Diepenveen-Oost (aan de Boschhoekweg) gesloopt.

Het enige wat er nog wel is zijn de restanten van het tegeltableau 'Diepenveen-Oost' dat ooit in de stationsgevel boven het perron ingemetseld was. Bij de sloop zijn deze brokstukken door omwonenden gelukkig gered van de vernietiging. Ze liggen nu in de tuin van de heer Sikkema aan de Boschhoekweg.

Vier vrijwilligers van onze vereniging, hebben zich verenigd in een werkgroep. Dat zijn Wilbert Derksen, Leo Hattink, Wolf Heinerth en Wim de Weerd. De werkgroep heeft plannen om het tegeltableau te laten restaureren en te verwerken tot een mooi monument. Dat proces vraagt geduld (wij zijn nu al twee jaar bezig!) en energie maar inmiddels hebben wij van de gemeente toestemming om het tegeltableau te mogen plaatsen in het gemeentelijk groen van de Boschhoekweg, bij de plek waar het stationsgebouw gestaan heeft.

Momenteel worden wij belangeloos ondersteund door de heer J.A. Gerards van Hardonk & Ebenau, een specialist op restauratiegebied. Uiteraard zijn andere sponsors binnen en buiten Diepenveen welkom om ons project financieel te steunen.

Laten we hopen dat 'ons treintje voortpuft' zodat wij mogelijk in 2003 weer een feestje kunnen vieren, want wij hebben leuke plannen voor de onthulling!

(namens de werkgroep 'Monument Station Diepenveen-Oost', Wilbert Derksen).

● 'Diepenveen in de krant 2001'

De editie 2001 van "Diepenveen in de krant" is bijna gereed. De vijf dames van de groep hebben er weer veel werk aan gehad. Alle knipsels uit het Deventer Dagblad en de huis-aan-huisbladen van vorig jaar zijn gerubriceerd en op volgorde ingeplakt. Binnenkort worden deze gekopieerd en ingebonden. Er worden zes exemplaren gemaakt: voor diverse bibliotheken en voor het archief van de vereniging.

Wilt u ook een kopie, dan gaat dat ongeveer € 10 kosten (niet ingebonden!). Opgave bij Gerry Roetert, Sallandsweg 1 (590353) of op de grote historische avond, donderdag op 7 november.

Rond 1960 werd Berendina Geertruida Roetert Steenbruggen – Berends geïnterviewd voor een scriptie. Zij trouwde op 7 maart 1914 met Gerhard Roetert Steenbruggen en woonde indertijd op de Oranjelaan 45. Hij werkte bij de Burgers fietsfabriek in Deventer.

Het interview is in Diepenveens dialect. Via mevrouw Lotte Haag uit Schalkhaar kwamen wij op het spoor van dit interview, dat in de scriptie stond met de titel 'Oude ingezetenen vertellen haar verhalen'. Helaas weten we niet wie deze scriptie heeft gemaakt. Informatie daarover en over mevrouw Roetert Steenbruggen is welkom bij de redactie! In de tekst zijn enkele aanvullingen aangebracht (in cursief). Hierbij het eerste deel van dit interview, dat de situatie in Diepenveen rond 1900 beschrijft.

Uit: 'Oude ingezetenen vertellen haar verhalen'

Een interview met B.G. Roetert Steenbruggen - Berends

Dipenvên, ons dorp een uur gaons ten Noorden van Dêventer. Het derp zelf, het sentrem is nit völle verandert. Langs de weg op Dêventer an is völle ebouwt; ie kont et zeen bie de kleikoele in de weide naost de schole, in de weide tegenaover Luuks langs de wetering, in de Möllenweg en tegenaover et kerkhof en bie et Dreekwattierslaantje (*Wechelerweg*). Det hef zien beslag ehad effen vör en nao de oorlog. Heel vrogger, ik schriefe zo umstreeks de eeuwwisseling, koj de huzen van Dêventer of tut an ons eigenlukke derp tellen op de vingers van twee handen.

Et eerste huus an de grote weg van Dêventer stond op de grens (*voor Borgele*), et volgende was et olde tolhuus, dan een hele tied wei- en bouwland vor dèj an et volgende huus kwammen, bie de weteringaovergang, de Ottersbrugge eheten. Aj de wetering aover waren, kwam de boerderieje waar later Tammenga zijn slèpers bedrief had. Dat huus is van 1821. Tammenga was bie de kinderen zeer in tel. As e 's middags um kwat vör twaalf de schole passeerden was et huu en dan werd de wagen vol kinderen elajen en al zing end trokken ze zo op huus an.

Iets verder op Dipenvên an, waar nu et Weterman is, was vrogger et gemeentehuus. De toenmalige burgemeester heetten Smijter (*R.I. Smijter, burgemeester van 1844-1895*). Op het ende van de regte weg bie de splitsing Möllenweg stond toen een groot boerenhuis "Jachtlust" met een lanterskamer, dat werd zo eneumd omdat de heer, dee de boerderieje toeheerden, der zomers huusden (*nu Sparrenheuvel*).

Aj Jachtlust hadden ehad kwam ie an de Drêjumme en daor stand een klein butengoed met völle lanen en bossen, rechts de Slingerbos umrand met grote beukenlanen. Langs de Roeterdsweg was un diepe sloot en verder un dichte boombos. Tegenwoordig (*1960*) is die beukenlaan nog te zeen langs de Möllenweg. De laan leep dör tut de plekke waar noe Bloemendal zien cafe hef (*hier staat nu 'Het Wapen van Diepenveen'*), sloeg dan of op de Platvoet an en leep langs de weg, die noe de Draaiomsweg heet. Vrogger neumden ze dat de Schommelallee, umdat an et ende van de laan tussen de bomen un grote schommel was eemaakt. Jammer det dee olde namen nit aover bint enommen.

Agter het kasteeltje leep de wetering, daaraover lag vrogger een mooi wit bruggetje en hieraover kwam ie dan in de Boombos, dat noe Koopmanskamp heet. Het butengoed de Drêjumme was machtig mooi. Het werd allene zomers bewoont, de eigenaar was de heer Schouwenburg uut Dêventer, die in de Polstraote wonen. Verder op het derp an kwam ie eerst an de dorpschole, waar de baovenmeester wonen, un entje verder in het huus 'de

Kleikoele'. Daortegenaover stand de naai- en breischole, die dör de Dipenvense gemeenschap zelf was ebouwt en betaalt. In de huishoudschole, zo werd ut oak eneumt, wonen een juffrou, die les gaf in naaien en breien, dat toendertied nog nit op de schole werd egeven. Later woonden daor Berends, de kweeker. Naost en agter ut huus standen toen breujkassen en -ramen. Noe daor bie die huusholdschole began et eigenlukke derp, een derp waor et toendertied bedrievig was tot en met, det in tegenstelling met noe.

An de wetering an de dorpskante woonden een kleermaker (*Kieftenbeld, naar hem is de brug vernoemd*), dee er tevens een winkeltje op nao hield. In de Schildersstraote wonen een schilder, dee ok een krudeniersbedriefje had en an et ende van et strötje was de bakkerieje van Hutteman, dee toendertied in Dêventer zelf et brood an de man bragt. Terugge in de grate straote haj eerst een cafe 'Het Wapen van Diepenveen' (*nu garage van Riemersma*). De eigenaar Geerdes was tevens timmerman.

Met een hele kleine tussenruimte kwam dan een groot hotel van eigenaar Zandbergen (*nu winkel van Riemersma*). Bie dit hotel was een grote stalling en verschillende logeerkamers. Het hotel heten 'De Unie van Utrecht'. De hotelhouder was tevens postkantoorholder en had ok nog een krudenierszaak. Daarnaast werd eknipt en eschoren bie barbier Spijker en een slagerieje ontbrak evenmin. De slager Zandbergen was een breur van de hotelholder.

Cafe nr. dre doemden dan op, 'Het Wapen van Coevorden' waar de dorstigen zig nog es konden laven en waor de kerkgangers de warme staoven haalden en nao afloop weer inleverden. Er was nog meer te doen in dit cafe, de cafeholder had een krudenierszaakjen, een klompemakerieje en verder hoj daor peerdestallen. Dit cafe (*nu restaurant Roetertshof*) lag an et Kerkplein, dit plein stond zundags vol met kleedwagens en andere voertugen. Vöral as de deupdiensten werden eholden, dan was et daor een drukte van belang. Nao de kerkdienste gingen de manluu un boddeltjen drinken, terwijl de vrouwluu en de kinder in de woonkamer zig de koffie goed lieten smaken. De vrouwen deden dan inkopen bie de kruudeniers die zundagsmergens nit esloten waren, terwijl de mannen zig enkel bepaolden tut et kopen van klompen en het innemen van een of meer boddels, naor gelang de kerke kold of warm wa. Tegen de middag trokken de wagens weer gepakt en gezakt op huus an.

Een van de diakens had een bepaolde leefde vör klompen. Regelmaotig vorzag e zig van een nieuw stel en hee werd dan ok in de volksmond de klompendiaken eneumt.

An et ende van et plein stand de kerken met zien aardige toren. An de andere kante van het plein stand een bakkerieje op et hoekpand en daarnaost woonden een kleermaker.

An de andere kante van de weg stond een grote boerderieje (*de Brouwerij*) ingesloten dör de weg en de wetering met an de andere kante van de wetering een grote boomgaard en daoragter de Möllenkolk, waar 's zomers wordt ezwommen en waor bie de winterdag werd eschaatst.

Verderop an de weg stand nog een boerderieje, et laatste huus van et derp. Dee boerderieje heten et klooster (*boerderij 't Randerklooster; afgebroken in 1914, nu staat hier de vroegere modelboerderij, thans huis 'Oud Diepenveen'*). Et lag met de vörgevel naor et derp ekeert (*met een grote lindeboom ervoor*). Daor wonen de familie Krusink. De zönne heten Willem en werd altied Willem van t Klooster eneumt. Hee was meer artiist dan boer. Alles wat er toen an behuzing stond op het derp en langs de weg naor de stad hew noe ehad.

(Vervolg van dit interview in de volgende Nieuwsbrief).

Enkele Sinterklaasherinneringen...

door Gerrit W. Kuyk

Op 1 maart 1967 werd het Dorpshuis "Zij Aan Zij" geopend. In september van datzelfde jaar vroeg mejuffrouw W.H.Kleiboer mij of ik wilde gaan optreden als Sinterklaas. De heer De Jong kon of wilde niet langer de Sint van Diepenveen zijn. Ik nam het verzoek in overweging, overlegde met de heer A. Meuleman, aan wiens Stuitjesschool in Deventer ik vanaf 1954 al Sinterklaas was, en met de heer H. Willems, hoofd van de o.l.s in Wilp, die ik sinds 1960 al diende. Het zware overleg resulteerde erin dat ik voor mijn eigen woonplaats Diepenveen koos. Bovendien waren drie van mijn kinderen hier nog op school, de oudste zoon ging in dat jaar voor het eerst naar de middelbare school.

Sinterklaas was er voor het hele dorp. Hij bezocht er alle scholen: de openbare kleuterschool, hoofd mevr. M. Bevers, de openbare lagere school, hoofd mej. W.H. Kleiboer en de katholieke lagere school, hoofd de heer J.A.M. Franken. Vanaf het begin van mijn optreden kwam ik op alle scholen graag, want alles was piekfijn geregeld. De gegevens voor het "Grote Boek" klopten perfect, de kinderen werden gedegen en toch losjes begeleid, ik hoefde geen preken uit te delen, kortom ik kon met mijn Pieten, Pedro, gespeeld door Teun Udink, en Sandro, uitgebeeld door Henk (Fik) Gerrits, grollend en grappend mijn show brengen.

De eerste jaren kwam ik te paard aan. Ik had enige maanden de officiersopleiding bij de cavalerie genoten, en daar met paarden kennis gemaakt. Ik wist hoe ik met die dieren moest omgaan. Het eerste paard had ik van de heer E. Harmsen, een paardenliefhebber uit Diepenveen-dorp. Het was geen schimmel, dat paard. Ik moest van de eigenaar eerst kennis met het dier komen maken. Wat een vriendelijk paard! Het bood zichzelf als het ware aan. Ik gaf het een paar suikerklontjes en Harmsen zei: "Noe goa'j der effen met stapp'n, Meneer Kuijk". Ik werd toch wel even bang. Sinds 1948 had ik geen paardenrug meer gevoeld. Ik vermande me echter, zette mijn voet in de stijgbeugel, Harmsen gaf me een kontje en ik zat. Ik klakte met de tong en het dier stapte al langs de 'Eigen Weg' naar de openbare weg. Een paar maal reed ik op en neer. Voor alle zekerheid liet ik het edele dier niet draven.

Op sinterklaasdag haalde ik om kwart voor zeven in de morgen Teun en Henk met mijn auto van huis. Mijn vrouw reed ons, want na ons bezoek aan de toneelkapper, Bessels, Rielierweg 87, zouden we met een volkswagentje opgehaald en naar de Rijkspolitiepost in de Wechelerweg gebracht worden door meneer (Dick) Van der Kaa. Opperwachtmeester Koldewee wachtte ons daar op. Burgemeester mr. S. Crommelin had me gevraagd een thema te kiezen voor alle optredens, want hij hield van een opvoedende Sinterklaas. Ik koos voor "mondverzorging", want daar zou ik bij kinderen, volwassenen en bij de ouderen op "Het Weterman" veel over kunnen praten.

Bij de kapper ontdekte ik dat mijn mijter bestond uit twee platen karton. Die knelden mijn hoofd zo, dat ik binnen vijf minuten een knappende koppijn had. Klagen hielp echter niet, er was geen ander hoofddeksel.

Harmsen kwam op tijd met mijn paard bij de politiepost en mijn eerste entree als Sinterklaas van Diepenveen was een enorm succes, zelfs dokter Clous verliet zijn praktijk om naar de muziek, de sint en de kinderen met hun vlaggetjes te zwaaien. Vanaf Café Bloemendal,

Stationsrestaurant, had ik toen al, voorafgegaan door Sempre Cescendo en gevolgd door de kleuters en de leerlingen uit de laagste klassen van de lagere scholen, een pijnlijke kruistocht achter de rug. En maar pijn lijden.

Mijn hoofd, mijn hoofd, het werd steeds knellender in de sandwich genomen. Maar de speech van Burgemeester Crommelin bij mijn verwelkoming bij Bloemendal had veel goed gemaakt en het etentje, tussen de middag, in het Dorpshuis, verzoende mij helemaal met de hoofdpijn, want ik werd hoofdelijk onttakeld!

Ik bezocht de drie scholen, zieke kinderen, ouderen en mijn eigen kinderen herkenden me niet. Dat beschouwde ik als mijn grootste succes. Ook een paar jaar later, toen mijn dochter Lucy in de eerste klas van de openbare lagere school in de Slingerbos zat, en ik haar bij me riep, wist zij te vertellen dat haar vader naar Utrecht was om te vergaderen. Ik zei haar dat ik dat wist, want dat ik haar vader al ontmoet had en dat hij 's avonds de cadeautjes mee zou brengen die ik hem voor haar en haar broers al gegeven had, "Want je begrijpt wel dat Sint Nicolaas te weinig tijd heeft om bij je thuis te komen!" En toen ik 's avonds thuis kwam, wist ze me te vertellen dat ik de cadeautjes al bij me had. En dat Sinterklaas niet kon komen was logisch, want ze had hem bij een ziek kind gezien een straat verderop.

Tegen 1970 maakten de plattelandsvrouwen een nieuwe prachtige mantel voor mij, ja voor mij, aangemeten. Er was een mooie zachte mijter bij. Ik showde het geheel vlak voor het sinterklaasfeest op de donderdagavond voor Plattelandsvrouwen, afdeling Diepenveen. Onverwacht! De presidente wist niet hoe zij het had. Ze stond met de mond vol tanden. Zelf heb ik toen maar het woord genomen en allen bedankt voor de samenwerking in het belang van onze dorpsgemeenschap.

In het jaar dat ik vijftig werd, mijn dochter was al van school, ik had dus weinig contact meer met de kinderen van de lagere school, ben ik gestopt als Sinterklaas. Toen ik mijn besluit tot afstand van de bisschopstroon in Diepenveen aankondigde bij juffrouw Kleiboer, vroeg zij naar het 'waarom'. Ik heb enkel geantwoord: "Willy, ik word te oud". Ik geloof nog steeds dat zij het antwoord niet heeft gevat.

Tegenwoordig komt Sinterklaas in Diepenveen in een open rijtuig aan. Dat komt door een paard. Ik moest kennismaken met een paard in Schalkhaar. Dat paard accepteerde geen berijder. Het wendde zich van mij af. Na lang stug doorzetten slaagde ik erin het dier tussen de knieën te krijgen, maar het dier moest verschrikkelijk strak gehouden worden. In die tijd steeg ik op bij de familie Vrijken in de Wechelerweg. Het paard accepteerde me weer niet. Eindelijk zat ik op zijn rug! Hortend en bikkend ging het dier achter de muziek aan. Toen ik bij aankomst bij "Zij Aan Zij" wilde afstijgen en de muziek plotseling een melodie inzette, kon ik nog net mijn linker voet uit de stijgbeugel krijgen, op het moment dat het dier de benen nam. Het paard rende dwars door de kinderschaar, met de leidsman, de boer van wie het dier was, hangend aan het hoofdstel. Zo'n honderd meter werd hij meegesleurd. Herhaling moest voorkomen worden. Jammer, Sint komt in Diepenveen al zo'n vijftienvintig jaar niet meer te paard aan.

Af en toe zie ik nog mevrouw en meneer Vrijken en ook mevrouw Reitsma. Een aantal malen mocht ik vanuit haar huis, de Weteringhof, mijn intocht beginnen. Bij die ontmoetingen denk ik meteen: Sinterklaas ... Sinterklaas! Zo ben ik geboren, zo ben ik opgegroeid, zo ben ik dus genoemd. "Je bent het al, je hoeft er niet voor te spelen!" Ik ben er trots op het te zijn, al speel ik er niet meer voor. Als ik het al ben, ben ik immers een heilige, ook al is dat maar schijn ...

Diepenveen, oktober 2002. G.W. KUIJK.

OPROEP: Heeft u ook herinneringen aan het Diepenveen van vroeger? Bijvoorbeeld aan de periode 1940-1945, die onderwerp is van de volgende historische avond? Schrijf ze op en stuur ze naar het redactieadres. Mogelijk wordt uw bijdrage volgende keer gepubliceerd.

Verjaardagskalender

NIEUW!

TE KOOP VANAF 7 NOVEMBER

DIEPENVEEN IN GROOTMOEDERSTIJD

Een gedeelte van de Dorpsstraat met de Kieftenbrug.

Toen in 1934 de weg verlegd werd vanwege een scherpe bocht, moest er een nieuwe brug komen. Deze werd genoemd naar kleermaker Kieftenbelt die destijds in de aangrenzende Schildersstraat woonde in het pand waar nu fotograaf Kiers is gevestigd.

In de winter van 1944-45 moest de wetering in opdracht van de Duitsers worden verbreed en omgevormd tot tankgracht. Dat betekende het einde voor deze karakteristieke brug.

Direct over de brug ligt het welbekende pand van de familie Riemersma.

HISTORISCHE VERENIGING DORP DIEPENVEEN EN OMGEVING